

S láskou z Rivíéry

Jules

Wake

Ljndeni

S láskou z Riviéry

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindenisk
www.albatrosmedia.sk

Lindenisk

Peter Derňár
S láskou z Riviéry – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

S láskou z Riviéry

Jules Wake

S láskou z Rivíéry

Preložila Tamara Chovanová

Ljndeni

Jules Wake: Escape to the Riviera
Copyright © Jules Wake, 2016
Translation © Tamara Chovanová, 2025
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025
Graphic design of the cover © Peter Považan, 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať s cieľom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4582-6
ISBN e-knihy 978-80-566-4597-0 (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-566-4598-7 (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-4599-4 (mobi)

*Super agentke Broo Dohertyovej,
ďakujem Ti za všetko. X*

Kapitola jeden

Určite by ju nijaký sudca v celej krajine neposlal za mreže, keby podľahla pokušeniu a zaškrtila by neter, nie? Carrie príjemne harmonicky zuneli v hlave slová „ospravedlniteľné zabíjanie“. Áno, takmer určite by jej to prešlo. Tínedžerky sú malé hnusoby, hoci jej sestra to tak nevidela. Angela zvládala dcérine zlé nálady zdržanlivo a pokojne, ale ona sa vždy vedela so všetkým vyrovnáť. Zato Carrie mala problém ovládnuť sa. Ako je možné, že dokáže zvládnuť triedu plnú cudzích detí, ale bola pripravená zaškrtiť vlastnú neter za to, že bola prvotriedna hnusoba? Inak sa to nedalo nazvať. Nemohla ju tak označiť otvorene, preto bolo celkom rozumné zaškrtiť ju. Prsty ju až svrbeli. Bola vo veľkom pokušení.

„Hovorila som vám, že sa nedostaneme dnu,“ povedala Jade tretí raz hlasno a roztrpčene, čím upútala nepríjemný záujem ľudí v rade za nimi. Zrejme nejednému rodičovi odľahlo, že nie je ich dcéra.

Má Jade vôbec predstavu, ako blízko je k tomu, aby ju zahrdúsili?

„Mala si rezervovať lístky online, ako som ti hovorila. Toto je absurdné!“ zastonala Jade, čo bolo v rozpore s uspokojením, že má pravdu.

Carrie zagánila na neter. Po prvé preto, lebo odmietala platiť dve libry za lístok navyše za ten prepych, že ich rezervuje z pohodlia domova, po druhé preto, že išlo o film, ktorý si možno pozrieť v televízii. *Raňajky u Tiffanyho* reprízujú už päťdesiat rokov.

„No tak, no tak, určite si môžeme pozrieť niečo iné.“ Alan odstúpil a uprel pohľad na rad monitorov, kde prebiehala reklama aspoň na desať iných filmov.

„Áno,“ povedala dosť zúfalo pokladníčka, usilovala sa ich posúriť. „Jeden film začnú premietiť o dve minúty.“ Na čej strane vlastne bola? Zakrátko zostane bez práce, ak ľudia budú kupovať predražené lístky online a nebudú si ich kupovať pri pokladnici.

Keby k tomu došlo a museli by ste si lístky kupovať online, nikdy by ste nemali šancu rozhodnúť sa spontánne, ktorý film chcete vidieť. Brať čokoľvek. Niežeby Carrie v posledných rokoch urobila niečo spontánne. Rozladene si uvedomila, že v dnešných časoch je spontánnosť vzácna. Čaká to skôr či neskôr každého? Je to dôsledok dospievania? Zrelosti? Alebo je to len jej problém, že je nudná teta?

„Ktorý film začnú premietiť o dve minúty?“ Carrie sa vystrela a žiarivo sa na dievča usmiala. „Počkajte, nič mi nehovorte.“ Obrátila sa k ostatným. „Necháme sa prekvapiť.“

Všetci na ňu hľadeli, akoby jej preskočilo. Ani sa im nečudovala. Kde sa vzala tá šialená myšlienka?

„Čože? To nejde!“ zvolala Angela. „Veď ani nevieme, čo to je. Možno sa nám to nebude páčiť.“

„To je absurdné. Prečo by sme to robili? Mňa z toho vynechaj!“ Jade pokrútila hlavou. „Aj tak sú voľné zrejme len lístky na hrozné filmy, ktoré nikto nechce vidieť.“

„A je to aj riskantné, miláčik,“ dodal Alan.

„Ale môže to byť zábava!“ V hlase jej znelo nadšenie. Hľadela na zjednotený front troch skeptických tvárí. „Možno uvidíme film, ktorý by sme si normálne nevybrali, a zapáči sa nám. Rozšíri nám obzor. Bude to objavná výprava! Možno ním budete nadšení a inak by ste to nezistili. A čo pocit očakávania?“

„To kto robí?“ Jade pri každom slove zmenila výraz tváre.

Keby bolo nespokojné gánenie olympijským športom, určite by vyhrala. „To je trápne, to robia len lúžri!“ vyhlásila.

„Ehm, keby ste mohli...“ pokladnička ukázala hlavou na nespokojný rad. „Alebo odstúpte, kým sa rozhodnete.“

„Nie, vylúčené. V nijakom prípade sa nepostavím znova do radu.“ Jade sa obrátila na dievča. „Môžeme dostať lístky na niečo, čo nie je totálny šit?“

„No, v dvoch sálach sa premieta *Nevhodný muž*, ten film je celkom obľúbený.“

„To berieme.“ Jade sa ospravedľujúco usmiala na Alana.

„Prepáč, Al, je to babský film.“

„To je v pohode, myslím, že to zvládnem.“ Alanovi sa zračilo v očiach pobavenie.

Carrie sa naňho vďačne usmiala a vybrala peňaženku.

„Tak teda štyri lístky na ten film.“

„Vie niekto, o čom to je?“ spýtala sa Angela.

„To netuším, ale hrá v ňom chlap s krásnym zadkom, takže keď nič iné, aspoň to bude pastva pre oči. Ešte raz prepáč, Al.“

V Jadinom svete už bolo všetko v poriadku.

„Nie je to trochu sexistické?“ doberala si ju Carrie, už bola na bezpečnejšej pôde.

„Tak na mňa podaj žalobu,“ uškrnula sa Jade. „No stavím sa, že súhlasíš. Ešte raz sa ti ospravedlňujem, Al, no chlap s takým krásnym zadkom by fakt stál za hriech.“

„Jade!“ zvolala Angela naoko zhrozene, potom dodala: „Ale stále nevieme, o čom to je.“

„Predpokladám,“ Carrie zaplatila za lístky a odložila peňaženku, „že to prezrádza názov, ktorý je zrejme v rozpore so zákonom o zavádzaní zákazníkov. Z krásneho nevhodného muža sa stane krásny vhodný muž.“

„Ako povie scenáristka.“ Alan ju objal okolo pliec a vykročili do sály číslo sedem.

„To znie ako veľmi dobrá alternatíva,“ poznamenala Angela. „Hoci je to možno trochu neférové voči jedinému mužovi medzi nami.“

„Al tomu určite dá prednosť pred rýchlou a zúrivou strieľačkou, čo? Ty si zvyknutý na *Pýchu a predsudok* a *Ďaleko od hlučného davu*.“ Jade sa striasla. „Som fakt šťastná, že po skončení tohto ročníka už nebudem mať hodiny anglickej literatúry.“

„Mám podozrenie, že aj tvoja učiteľka je šťastná,“ žmurkol na ňu Al. „No ja si celkom rád pozriem niečo nenáročné. Určite sa tam nájde dáma, ktorá bude pastvou pre oči.“ Stisol Carrie plece.

Chvalabohu, že bol zvyknutý na tínedžerky. Carrie zdvihla ruku a stisla mu prsty. To, že učil na tej istej škole, kde ona učila na polovičný úväzok dramatickú výchovu, znamenalo, že Jadino správanie ho, chvalabohu, neodstrašilo.

V šere našli svoje sedadlá a usadili sa. Už bežali upútavky na nové filmy, ale publikum bolo ľahostajné a nevenova-

lo im pozornosť. Jade skrolovala na stránkach na internete a jej svietiaci mobil pripomenul Carrie, že má telefón vypnúť. Alan vedľa nej urobil to isté.

„Richard Maddox,“ oznámila Jade a ukázala mobil mame. Carrie počula, ako Angela rýchlo, ostro zastonala.

Žalúdok jej skrúcalo. V tme videla, ako sa svetlo z mobilu odráža v Angeliných vyjavených očiach.

Angela ju chytila za rameno na opierke medzi nimi.

„To je ten chlap s rozkošným zadkom,“ vysvetlila Jade a naklonila sa ponad mamu, aby ukázala Carrie fotku nahého zadku Richarda Maddoxa.

Carrie vyrazilo dych a mala pocit, akoby sa jej kosti zmenili na huspeninu. Chvalabohu, že ju Angela držala za rameno, inak by sa možno zviezla dolu a rozliala sa rovno pod sedadlom.

„Toto je video na YouTube. Vystavil svoju holú ríť na pláži v Kalifornii. Nevidieť nič iné, len jeho pozadie.“

Carrie sa vynorilo v pamäti srdcovité materské znamienko a nevedela ho dostať z hlavy, nech sa akokoľvek usilovala.

„Nijaké strachy, vidieť tam len zadok, nič viac. Nepozerať sa, Al.“ Jade naňho mávla mobilom.

„Ďakujem, Jade, nebudem sa pozeráť.“

Zrazu zaznela hudba, valila sa zľava doprava ako kakofo-nická vlna, utíšila rozhovory a Jade vypla mobil.

Angela jej slabo stisla ruku. Carrie ju zovrela a srdce jej skákalo v hrudi ako nadrogovaný divý kôň. Jej hlúpy mozog si znova a znova premietal obraz, ako prstom prechádza po tom znamienku, špičkou nechta na ukazováku sa dotýka srdiečka, ktoré sa nachádzalo vľavo hore na pravej strane zadku. Zahniezdila sa na sedadle a zmeravela, keď si uvedomila, čo robí.

„Si v pohode?“ zašepkala Angela.

Carrie v tme pokrútila hlavou, nezmohla sa na slovo. V žalúdku sa jej usadil strach a očakávanie. Vystrela sa. Bol zázrak, že udržala telo nehybné, keď vnútri mala pocit, ako-by zúrila hurikán.

Jedného dňa sa to muselo stať. Zázrak, že to prežila tak dlho. Richard Maddox hviezdil v jednom kasovom trháku za druhým.

Cítala, ako v nej zápasí nevoľnosť so zvedavosťou. Bolo to dávno. A zvládala to. Nesledovala ho. Negúglila. Podarilo sa jej odvrátiť pohľad od obálky časopisu *Hello* pri pokladnici v Marks and Spencer, naučila sa ovládať, keď niekto v zborení hovoril o jeho poslednom filme alebo spájal jeho meno s ďalšou blond sexbombou s pochybnou inteligenciou. No dobre, možno je protivná. Možno sú tie blondínky veľmi inteligentné, ale mohli by ju láskavo ušetriť a nebyť také krásne?

Možno si to len vytvorila v hlave a vôbec na ňu nezapôsobí, keď ho uvidí na plátne. Už celé roky ho nevidela. Presnejšie osem rokov, desať mesiacov a pár dní hore-dolu. A vedela to len preto, lebo bolo prvého júla a on odišiel v auguste, keď bol štátny sviatok. To bol jediný dôvod.

Dofrasa, prečo to neurobila skôr? Prečo nenechala démona na pokoji? Ibaže on nebol démon. Ani zlý človek. Iba niekto z jej minulosti. Mala to urobiť už pred rokmi.

Stisla Angele ruku, aby ju uistila, že je v pohode. Celkom v pohode.

Carrie sa páčila bezočivosť hlavnej hrdinky, štíhlej blondínky, pri ktorej musel byť hrdina v strehu. Dobře napísaný scenár mal veľa predností. Bol zábavný, dialógy mali spád, krásne prostredie. New York bez dopravy, hluku a vlhkosti vzduchu. Páčili sa jej konflikty, pre ktoré boli s hrdinkou odlúčení, aj ten okamih,

keď divák rozmýšľal, či budú ešte niekedy spolu – keď sa na ňu roztúžene obzrel, ako sedí sama v parku High Line. Carrie to zvládala veľmi dobre. Sústredila sa na dej, s ľahostajným záujmom vstrebávala informácie. Darilo sa jej to až do chvíle, keď Richard Maddox na trajekte smerujúcom na Staten Island vzal hrdinke z ruky kufor, obrátil si ju k sebe, chytil jej tvár do dlaní, odhrnul jej dlhé vlnité vlasy a naklonil sa k nej. Kamera sa zamerala na roztúžený výraz na jeho tvári, na jeho pery, keď povedal: „Lúbim ťa,“ a potom ju veľmi intenzívne pobožkal.

Mala pocit, akoby jej vrazil do brucha. Takmer sa zvíjala od bolesti.

Keď sa spomienky valili ako lavína, zaliala ju horúčava. V duchu videla, ako si lenivo omotáva okolo prsta jej kučery, keď ráno ležali v posteli. Ako jej hľadá do očí, keď ju rýchlo bozkával na kútik úst, ako ju spontánne verejne bozkával v metre, akoby sa nevedel udržať, spomínala na dlhé, pomalé predohry milovania. V hlave jej tancovali nespočetné bozky.

Tá ostrá bolesť akoby jej zrazu trhala srdce. Cítila, ako sa jej zovrela bránica, keď sa usilovala potlačiť hroziaci vzlyk.

S ohľadom na Alana vpravo a Angelu vľavo sťažka preglgla. Stisla pery do tenkej linky, objala sa ramenami, zatvorila oči a modlila sa, aby tie opatrenia potlačili emócie, ktoré chceli prepuknúť. Po lícach sa jej čoraz rýchlejšie rinuli slzy a z hrdla sa jej vydral vzlyk.

Al položil ruku na operadlo jej sedadla. „Moja veľká citlivka.“

Potlačila slzy, cítila sa hlúpo a sklonila hlavu, hľadajúc v kabelke pri nohách vreckovku. Aspoň odpútala pozornosť od plátna a spamätala sa.

„Ha-ha, teta Carrie plakala,“ doberala si ju Jade, keď vychádzali z kina, a zažmurkala do denného svetla. „Si hrozná citlivka.“

„Je len veľmi romantická duša, však, láska moja?“ Keď vyšli von do podvečerného mrholenia, Alan si obliekol bundu.

„Bol to pekný film,“ povedala Angela a úzkostlivo skúmala Carrinu bledú tvár. „Aj ja som si poplakala.“

Carrie ohromila tá okatá lož. Mala sestru veľmi rada.

„Mami, to myslíš vážne? Prečo by si plakala? Vy dve ste vážne citlivky. No uznávam, že ten chlap bol sexi. Fakt sexi,“ odmlčala sa a bezočivo zdvihla obočie, „na starého chlapa.“

„Starého?“ zvolali naraz Angela aj Carrie a tajnostkársky sa na seba usmiali.

„Áno, musí mať aspoň tridsať. Vykopávka.“ Uškrnula sa. „Samozrejme, vám tak nepripadá, tiež ste vykopávky.“

Carrie aj Angela chytili Jade z každej strany pod pazuchu.

„Čo myslíš?“ obrátila sa Carrie na Angelu. „Budeme ju desať rokov držať o chlebe a vode?“

„Dámy, môžete to vyriešiť aj lepšie.“ Alan sa mračil, akoby vážne premýšľal. „Čo tak celý rok bez mobilu?“

„Nieee!“ zvolala Jade a dramaticky spojila ruky ako pri modlitbe. „Čokoľvek, len to nie.“

„Alebo sa jej môžeme zbaviť,“ navrhla Angela.

„Kto by ju chcel?“ Carrie pokrčila plecami a Jade na ňu vyplazila jazyk.

„To je pravda,“ súhlasila Angela a trpiteľsky vzdychla. „Zdá sa, že si ju musíme nechať.“

„Viete, že ma máte rady... obidve.“ Jade si ich pritiahla bližšie.

Matka ju pobozkala na líce. „Máme.“

Carrie urobila to isté. „Jasné, že máme.“

Zatlačila pocit melanchólie, ktorý akoby ju unášal.

Mala v živote veľa lásky. Čo si viac môže želať? Mala zomknutú rodinu a muža, ktorý ju zbožňoval.

Kapitola dva

„Ideš na kávu?“ spýtala sa Carrie, keď otvorila dvere na aute.

Alan pokrútil hlavou. Angela a Jade vystúpili zozadu.
„Nie, zajtra je škola a musím oznámkovať kopu úloh.“

Aj ju to čakalo. S pocitom viny myslela na kôpku tmavomodrých zošitov štvrtákov. Musí ich oznámkovať ešte dnes.

Prešla na stranu šoféra a Alan vystúpil z auta. Mohla byť rada, že ho má. Vyzeral dobre ako zrelý štyridsiatnik. Črty mal harmonicky symetrické, takmer očarujúce. Prijemné hnedé oči s hustými tmavými mihalnicami, až sa zdalo, že má mejkap, hladká pleť, hnedé vlasy mierne zrednuté, zato nos pekný. Bol rovnako vysoký ako ona a možno najmilší muž, akého poznala.

„Dobre. Ďakujem, že si šiel s nami. Mrzí ma ten výber filmu. Určite to nebolo nič pre teba.“

„Čože? A *Raňajky u Tiffanyho* bolo?“ naklonil hlavu nabok.

So smiechom ho potiahla za bundu. „Áno, ale to je ikonický film a hovoril si, že si ho nikdy nevidel. Každý by si ho mal aspoň raz pozrieť.“

Objal ju a privinul si ju.

„Ani tento druhý nebol zlý. Hoci som nevedel, že si taká romantička. Slzy, slečna Hayesová? Vždy som si myslel, že ako učiteľka dramatickej výchovy si neuveriteľne citovo stála.“

„Tak teda ďakujem. To mal byť kompliment?“

Uškrnul sa na ňu. „Pravdaže. Hoci ty to nepotrebuješ.“

Naklonil sa k nej a perami prešiel po jej perách. Chvíľu sa k nemu pritláčala, srdce sa jej rozbúšilo v očakávaní. Chcela, aby ju pobožkal. Poriadne. Chcela odohnať démonov fantázie. Toto bolo naozaj.

Pobožkala ho náruživšie, potrebovala cítiť spojenie, ale odtiahol sa.

„Musím ísť. Tie úlohy sa neoznámujú samy. Dobré sa vyspi. Ráno sa uvidíme v škole. Už len tri pondelky a máme voľno.“

Potláčala sklamanie. Alan bol rozumný. O pár týždňov budú mať celé leto voľno, hoci ešte sa musia rozhodnúť, čo budú robiť. Mal dohovorené cyklistické prázdniny vo švajčiarskych Alpách, a hoci ju pozval, nelákalo ju to. Mohla ísť s ním, ale Angela a Jade ešte nevedeli, čo budú robiť, a nechcela ich opustiť.

„Vďakabohu,“ objala ho. „Letný polrok je vždy hrozný. Deje sa toho tak veľa! Skúšky a písomky, posledné ročníky sú na zabitie. Už sa neviem dočkať prázdnin.“

Keď si Carrie sadla oproti sestre ku kuchynskému stolu, Jade už bola v posteli. Carrie si unavene vzdychla a načiahla sa za šálkou čaju, ktorý jej Angela uvarila.

„Si v pohode?“

Carrie si prešla rukou po tvári, hľadala vhodné slová. Nechcela, aby si Angela robila starosti, ale nie, nebola v pohode. Ani zďaleka.

„Je mi fajn. Dostalo ma to, ale je mi dobre.“

Malo by jej byť dobre. Napokon, pracovala v tej brandži. Písala hry, ktoré mali vyvolať ohlas publika. Mala by byť odolná proti tomu, že režisér využil všetky filmové triky, aby vytvoril výjav, pri ktorom sa človeku rozbúši srdce.

„Naozaj?“ Angelin hlas jej prenikol do myšlienok, v nežných sivých očiach sa zračil súcit.

„Som v riti,“ Carrie si položila hlavu na stôl a zo dva razy ňou udrela. Bolelo to.

„Carrie!“

Zdvihla hlavu a unavene si vzdychla: „Nie je mi dobre. Som zdesená.“

Keď videla Richarda, vyrazilo jej to dych a mala pocit, že vyletela z okna na sedemdesiatom piatom poschodí a ešte vždy padá dolu.

Reagovala desaťnásobne horšie, než si vedela predstaviť. Doteraz platilo, že zíde z očí, zíde z mysle. No teraz to neplatilo. Lutovala, že neodišla z kina, len čo počula meno Richard Maddox.

„Zrejme ťa šokovalo, že ho znova vidíš.“ Angela bezmocne pokrčila plecami, jej statočný pokus uistiť sestru bol v rozpore s jej zmäteným výrazom.

Ona a Carrie boli úplne odlišné. Angelina prívetivá povaha a jemný prístup znamenali, že sa vážne plavila životom na miernej vlne, nikdy neklesla hlboko ani nevystúpila vysoko, hoci stále trpela bolesťami a ťažkosťami spôsobenými artritídou.

Jej pomer so ženatým mužom, pri ktorom splodila Jade, bol pre Angelu absolútne netypický, nikdy nič podobné neurobila, a Carrie mala ešte aj teraz problém uveriť, že jej sestra sa dala naisto uniesť a zaplietla sa so ženatým mužom.

„Možno preto, lebo si to nikdy poriadne neuzavrela. Keď som čakala Jade, vedela som, že s Clivom končíme. Ty a Richard ste to nikdy skutočne neukončili. Len ste sa zastavili. Určite je to tým. Kedy si ho naposledy videla? Pred siedmimi, ôsmimi rokmi? Po takom dlhom čase ho už nemôžeš ľúbiť.“

Carrie preglgla námietku. Čo ak ho mohla ľúbiť? Nikdy predtým si tú teóriu nevyskúšala. „Áno, máš pravdu. Šokovalo ma, keď som ho videla v celej jeho dvojmetrovej celoidovej kráse.“ Vtedy jej srdce začalo búšiť tisíc ráz rýchlejšie a žalúdok sa jej prepadol do Austrálie.

„Nikto nevyzerá naozaj tak dobre. Myslíš, že ho veľmi namejkapovali?“ spýtala sa Angela zasvätena, akoby strávila na pľaci celé hodiny.

„Zrejme,“ Carrie prikyvovala, akoby od toho závisel jej život.

„A stavím sa, že mal dabléra na scény, kde bol nahý.“ Angela sa oprela na stoličke a tak šermovala šálkou v slabom zovretí, že z nej špliechal čaj. „Nemôže mať takú dobrú kosť.“

Carrie znova prikývla.

Angela mala pravdu. Keď mal čosi vyše dvadsať, nemal také dobré telo, no vtedy nežil životným štýlom superhviezdy. Keď človek žije na pečenej fazuli a sendvičoch s rybími prstami v nevykúrenom, plesnivom byte pri Cold Harbour Lane v Brixtone a trasie sa od zimy, nevyhnutne je len kosť a koža.

„Ale je možné,“ Angela sa rozbehla, „že má osobného trénera, ktorý stráži každý jeho krok ako rotvajler a dozerá na to, aby pil tie hrozné zdravé hollywoodske koktaily z pýru, kľúčkov lucerny a neviem čoho ešte.“

Angela sa zatvárila, akoby jej bolo na vracanie, a Carrie sa usmiala.

„A určite mal kontaktné šošovky. Nikto nemá také modré oči.“

Richard mal. Carrie sa neveselo zasmiala, aby maskovala námietku, ktorú cítila v srdci, a vzala šálku, aby si odpila z čaju.

„Od Alana bolo milé, že šiel s nami.“ Angela mala úprimný pohľad a láskavý úsmev.

„Áno.“

Angela pokrčila plecami. „Je milý. Už spolu chodíte dosť dlho.“

Carrie na to nič nepovedala.

„Myslíš, že jedného dňa by sa mohlo niečo stať?“

„Možno jedného dňa.“ Carrie o tom v poslednom čase viac premýšľala. Cítila sa pri ňom šťastná, veľmi šťastná. Rozumeli si. Mala ho rada. Neľúbila ho šialene ako Richarda, keď sa cítila ako na tobogane v zábavnom parku, ale silnejšie, trvalejšie.

„Čo ak ten jeden deň príde čoskoro?“

Carrie akoby niečo ušlo. Angele sa zračilo v očiach očakávanie.

„Čo o tom vieš?“

„Ach!“ zatvárila sa ustarostene. „Dofrasa, prezradila som to.“

„Až teraz si to prezradila.“

„Ak ťa požiada o ruku, povieš áno, však?“ Keď si uvedomila, že sa dostala do problému, vrásky na čele sa jej prehĺbili.

„Angela, čo o tom vieš?“

„Nesmieš mu prezradiť, že som ti to povedala.“

„Akoby som bola bonzáčka.“

„Požiadal ma, aby som mu požičala tvoj prsteň, chcel kúpiť správnu veľkosť.“ Vzdychna. „A ukázal mi kopu fotiek, aby sa uistil, že sa ti bude páčiť.“ Vtedy sa jej tvár rozjasnila. „Ale nepovedal kedy. A teraz som prekazila prekvapenie. Musíš sa tváriť ohromene, keď ťa požiada o ruku.“

„Trdlo. Ako mohol nevedieť, že neudržíš tajomstvo?“

„Jedno som udržala.“

Carrie si vzdychla. „To je pravda.“

„Ak ťa požiada o ruku, čo urobíš s tým... veď vieš? Musíš to vyriešiť.“

„Áno, musím, mala som to vyriešiť už pred rokmi, ale...“
odmlčala sa. Úmyselne sa vyhla tej téme. „Nuž, mala by som niečo urobiť s Richardom Maddoxom.“ Aha, keď vyslovila jeho priezvisko, neznelo to tak osobne, akoby to nebol *jej* Richard. Akoby nemala právo hovoriť si Carrie Maddoxová. „Je načase rozviesť sa.“

Jules Wake
S láskou z Riviéry

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Lindeni
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava v roku 2025.

Číslo publikácie 3 319

Zodpovedná redaktorka Agáta Laczková
Technická redaktorka Sandra Friedrichová
Jazyková redaktorka Michaela Kratinová

Z anglického originálu *Escape to the Riviera*,
ktorý prvýkrát vydalo vydavateľstvo AVON,
značka HarperCollinsPublishers, 1 London Bridge Street,
London SE1 9GF, v roku 2016,
preložila Tamara Chovanová
Grafický návrh obálky Peter Považan
Grafická úprava a sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

e-shop: www.albatrosmedia.sk
e-mail: info@albatrosmedia.sk

ALBATROS MEDIA

Kompletnú ponuku titulov nájdete na stránke
www.albatrosmedia.sk